

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/48/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5726200198
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5726200198.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Štillovej a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Petry Lackovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom ako matka, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov – matky: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. E. F. XXX, B. a otca: G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. XXX, B., právne zastúpený Mgr. Martinou Chorváthovou, advokátkou, so sídlom A. Kmeťa 10511/17, Martin, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 17P/10/2026-34 zo dňa 22.1.2026, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Martin (ďalej len „súd prvej inštancie“) zakázal matke nakladať s finančnými prostriedkami zasielanými otcom titulom výživného určeného na tvorbu úspor, povinnosť uložená Rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 18P/55/2024-95 zo dňa 07.11.2024 na účet maloletej zriadený v Tatra banke, a.s., so sídlom I. E. X, XXX XX J., K.: XX XXX XXX, K.: L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bez súhlasu súdu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil Čl. 4 prvá veta, § 2 ods. 1 a 2 CMP, § 324 ods. 1, 2 a 3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 328 ods. 2 prvá veta, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 2, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1 CSP, § 28 ods. 1 a 2, § 31 ods. 1, § 63 ods. 3 Zákona o rodine keď konštatoval, že medzi bežným výživným a výživným určeným na tvorbu úspor, ktoré je rodič povinný platiť maloletemu dieťaťu, je veľký rozdiel. Účelom bežného výživného poskytovaného rodičom na základe povinnosti určenej v § 62 Zákona o rodine je pokrytie všetkých aktuálnych mesačných potrieb dieťaťa. Ide o tzv. spotrebný charakter bežného výživného, teda bežné výživné slúži na uspokojenie potrieb dieťaťa bez toho, aby po ich uhradení vznikli ďalšie finančné rezervy. Bežné výživné teda nemá slúžiť na vytváranie peňažnej úspory určenej na budúce, ešte neexistujúce výdavky dieťaťa, ale na jeho súčasnú (mesačnú) spotrebu. Zákon o rodine v § 63 ods. 3 umožňuje určenie výživného na tvorbu úspor, ktoré predstavuje výnimku zo zásady spotrebného charakteru bežného výživného, hoci sa tiež platí v pravidelných časových intervaloch popri bežnom výživnom. Výživné určené na tvorbu úspor sa poskytuje nad rámec aktuálnych mesačných potrieb dieťaťa spravidla za účelom zabezpečenia nákladov na budúce štúdium či zdravotnú starostlivosť, bývanie alebo iné osobitné výdavky presahujúce bežnú spotrebu dieťaťa. Výživné na tvorbu úspor sa na rozdiel od bežného výživného líši aj platobným miestom a spôsobom nakladania s týmito peňažnými prostriedkami. Kým bežné výživné sa platí k rukám rodiča, ktorý s ním v podstate nakladá podľa svojho uváženia, nakladať s úsporami môže výlučne dieťa, ktorému sú určené, a preto sa tieto finančné prostriedky ukladajú na účet dieťaťa a ich použitie je možné len

so súhlasom súdu. Účelom určenia výživného na tvorbu úspor je teda alokovať (vyčleniť) finančné prostriedky na osobitnom účte maloletého dieťaťa, pričom tieto finančné prostriedky sa spotrebúvajú len po súhlase súdu a slúžia pre maloleté dieťa do budúcnosti. Po zohľadnení všetkých skutočností uvádzaných v návrhu otca v spojení s predloženými listinnými dôkazmi, súd prvej inštancie nemal pochybnosti o potrebe dočasnej úpravy a mal osvedčené skutočnosti na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri svojom rozhodovaní mal na zreteli ako prvoradá hľadisko záujem maloletého dieťaťa.

3. Proti napadnutému uzneseniu v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletej. Žiadala odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo subsidiárne, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Mala za to, že súd prvej inštancie nevyžiadal od banky potvrdenie o tom, kto je disponentom účtu v F. J., nevyžiadal technické nastavenie účtu, nevyžiadal zmluvnú dokumentáciu k účtu, nevypočul matku ako účastníčku konania, nevykonal sociálne šetrenie v rodine a ani nevyžiadal stanovisko psychológa k dopadu opatrenia na dieťa. Tvrdila, že svojvoľne nenakladá s finančnými prostriedkami dieťaťa, keďže nemá k účtu dispozičné právo, neexistuje žiadny výber hotovosti, neexistuje žiadny prevod v jej prospech a všetky transakcie majú charakter bežných nákupov dieťaťa, čo potvrdzujú výpisy z účtu. Mala za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyložil § 63 ods. 3 Zákona o rodine, keď zamieňal tvorbu úspor s blokáciou účtu a rovnako tak zamieňal aj bežný detský účet s viazaným sporiacim produktom. Podľa jej názoru jej rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 18P/55/2024 neukladal povinnosť zriadiť nový účet, ale len osobitný účet maloletej. Podľa matky z právnej normy nevyplyva povinnosť, aby bol účet blokovaný, neaktívny alebo len slúžil ako trezor. Mala za to, že Zákon o rodine neustanovuje, že tvorba úspor znamená zákaz bežného používania účtu, ani skutočnosť, že dieťa nesmie so svojimi peniazmi primerane veku disponovať. Podľa jej názoru súd prvej inštancie nepreukázal existenciu bezprostredného ohrozenia práv dieťaťa, nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, nepreukázal existenciu zneužitia finančných prostriedkov a ani nepreukázal existenciu dispozičného oprávnenia matky k účtu. Poukázala na skutočnosť, že na účet maloletej vkladali finančné prostriedky aj matka či iné osoby, ktorá táto rozbíja konštrukciu, že ide výlučne o peniaze otca, ktoré by mala matka zneužívať. Podľa jej názoru rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 18P/55/2024 ukladá otcovi povinnosť zasielať finančné prostriedky na účet maloletej, avšak neukladá zákaz jeho používania, neustanovuje účel výlučne na tvorbu úspor, neustanovuje blokáciu výberov a neustanovuje ani to, že dieťa nesmie účet používať.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky konštatoval, že matka na akékoľvek nakladanie s finančnými prostriedkami na účte potrebuje súhlas súdu, o ktorý nepožiadala a napriek tomu s finančnými prostriedkami na účte neoprávnene nakladala. Podľa jeho názoru podmienka nakladania s finančnými prostriedkami len so súhlasom súdu nemusí vyplývať priamo z rozsudku, keďže vyplýva priamo z § 63 ods. 3 Zákona o rodine. Poukázal na to, že finančné prostriedky zasielané na účet maloletej nie sú určené na bežnú spotrebu, ale na tvorbu úspor. Mal za to, že vklady od matky a iných osôb boli minimálne a uvedený účet mal slúžiť ako sporiaci účet, na ktorý bude otec pravidelne zasielať peniaze, a teda, ak tam zasielali peniaze aj iné osoby, mali si byť toho vedomé. Podľa jeho názoru neobstojí ani argumentácia matky, že účet bol používaný ako budovanie finančnej gramotnosti maloletej. Mal za to, že nakladať s uvedenými finančnými prostriedkami sa môže, ale až keď k účelu ich použitia dá súhlas súd. Podľa jeho názoru matka nevie správne pochopiť účel, na ktorý bol účet založený, a preto je v záujme maloletej, aby jej súd vyslovene zakázal nakladať s finančnými prostriedkami na účte. Mal za to, že je v záujme maloletej, aby na účte boli vytvárané úspory, s ktorými bude naložené po súhlase súdu pre potreby maloletej a nie, aby boli míňané na bežnú spotrebu, na čo slúži bežné výživné. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca konštatovala, že účet maloletej nebol požívaný na krytie bežných potrieb domácnosti ani na jej osobné potreby, čím je vylúčená akákoľvek manipulácia s výživným alebo finančnými prostriedkami otca. Poukázala na to, že ak je v konaní vytváraný dojem, že koná bez oprávnenia alebo dokonca v rozpore so záujmom maloletej, ide o záver, ktorý nemá oporu v žiadnom vykonanom dokazovaní. Mala za to, že účet maloletej bol zriadený ako štandardný detský bankový účet, ktorý bol maloletou dlhodobo používaný ešte pred rozhodnutím súdu o poukazovaní príspevku na tvorbu úspor. Uviedla, že pôvodný účet vedený v L. L. bol zrušený z dôvodu ochrany súkromia maloletej, keďže otec si bez jej vedomia zabezpečil prístup k náhľadu na účet a mohol sledovať finančné správanie maloletej. Poukázala na to, že v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia bola nútená maloletej odobrať platobnú kartu, čo u maloletej vyvolalo strach a neistotu. Podľa matky neodkladné

opatrenie tak v konečnom dôsledku nechráni maloletú pred hrozbou, ale obmedzuje ju v situácii, v ktorej nebola preukázaná žiadna reálna ujma. Podľa jej názoru napadnuté uznesenie nielenže nespĺňa zákonné predpoklady, ale zároveň vytvára stav, ktorý je v rozpore s princípom ochrany dieťaťa pred neprimeranými zásahmi verejnej moci. Mala za to, že zásah do práv maloletého dieťaťa musí byť vždy krajným riešením, pričom v predmetnej veci však bol použitý ako prvý nástroj bez riadneho preverenia reality, čím došlo k neprimeranému obmedzeniu bežného života maloletej.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že matka opakuje argumenty, ktoré uviedla v odvolaní a je zrejmé, že inštitútu osobitného účtu určeného na tvorbu úspor nerozumie. Uviedol, že účet maloletej údajne nie je novým účtom zriadeným na tvorbu úspor, pričom tento účet bol zriadený v F. J. v septembri 2025 a matka otcovi oznámila, že je to účet, kde má zasielať mesačne 50,- Eur určené na tvorbu úspor maloletej. Z uvedeného mal otec za to, že je to nový účet zriadený matkou ako účet maloletej. V ostatnom zotrval na jeho tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k odvolaniu matky.

7. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca konštatovala, že otec opakuje tvrdenia, ktoré už boli predmetom odvolania a ktoré boli vyvrátené predloženými dôkazmi. Mala za to, že otec zároveň do predmetného konania opakovane vnáša tvrdenia a hodnotenia, ktoré presahujú rámec rozhodovanej otázky a smerujú k vytváraniu širšieho konfliktného obrazu medzi rodičmi. Takýto postup považovala za procesne nevhodný, keďže súd má posudzovať konkrétny návrh a jeho zákonné predpoklady, nie všeobecné spochybňovanie rodičovských kompetencií matky v iných súvislostiach. Rozsudok sp.zn. 18P/55/2024 podľa jej názoru neobsahuje zákaz používania účtu maloletou. Obsahuje iba povinnosť zriadiť osobitný účet. Konštrukcia, že účet musí byť neaktívnou schránkou bez možnosti používania, nie je podľa jej názoru právnym záverom vyplývajúcim z výroku súdu. Mala za to, že ide len o interpretáciu otca, ktorá nemá oporu v zákone, ani vo výroku rozsudku. V ostatnom v celom rozsahu zotrvala na podanom odvolaní.

8. Do momentu konania a rozhodovania ďalšie podania nenasledovali.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to matkou a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

10. Poukazujúc na účel inštitútu neodkladného opatrenia, tento prichádza do úvahy len v prípade bezprostredného ohrozenia dieťaťa, jeho zdravia a života, ohrozenia jeho záujmov. Naliehavosť potreby predbežnej úpravy tak predstavuje nevyhnutný predpoklad pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahe súdu, ktorý starostlivo hodnotí individuálne osobitosti konkrétnej veci zohľadňujúc predovšetkým záujem maloletého dieťaťa, avšak za súčasného splnenia zákonných podmienok vyžadovaných pre nariadenie neodkladného opatrenia. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je teda predbežná, rýchla, i keď len dočasná úprava pomerov účastníkov, ktoré neznesú odklad.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

14. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 18P/55/2024-95 zo dňa 07.11.2024 bola (okrem iného) schválená rodičovská dohoda, ktorou sa otec zaviazal platiť výživné na maloletú vo výške 200,- Eur mesačne, splatné vždy do 20. dňa v mesiaci k rukám matky vopred, s účinnosťou od novembra 2024 a platiť 50,- Eur na tvorbu úspor maloletej, na osobitný účet maloletej zriadený matkou, ktorého číslo matka oznámi otcovi v lehote piatich dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že výživné na tvorbu úspor je splatné do 20. dňa v mesiaci (výrok II. rozsudku). Odvolací súd mal v konaní osvedčené, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť v časti výživného určeného na tvorbu úspor plní.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že § 63 ods. 3 Zákona o rodine zakazuje nakladať s prostriedkami uloženými na účte dieťaťa bez súhlasu súdu. V konkrétnych pomeroch prejednávaneho prípadu sa však ukázalo, že tento zákaz zostáva v rovine formálnej, pretože z predložených výpisov z účtu vyplýva, že finančné prostriedky sú z účtu pravidelne mierané, takže cieľ sledovaný dohodou rodičov – tvorba úspor – sa v skutočnosti nenaplnia.

16. Nesprávny výklad matky o účele výživného na tvorbu úspor je podľa odvolacieho súdu zjavný, keďže uvádzala vo svojich podaniach, že maloletá z účtu hradí drobné oblečenie, potraviny, školské potreby, či výdavky počas školských výletov a organizovaných aktivít po Slovensku. Takéto náklady sú typickými bežnými výdavkami maloletého dieťaťa, ktoré majú byť hrazené z bežného výživného vo výške 200,- Eur plateného k rukám matky a nie z prostriedkov určených na tvorbu úspor. Argumentácia matky sama potvrdzuje, že nerozlišuje medzi účelom jednotlivých zložiek výživného a že prostriedky určené na tvorbu úspor používa/umožňuje používať maloletej na iný účel, než bol dohodnutý v rodičovskej dohode schválenej súdom a v rozpore so Zákom o rodine.

17. Odvolací súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že zo Zmluvy o bežnom účte zo dňa 25.09.2025 vyplýva, že matka založila maloletej nový účet v F. J., ktorú skutočnosť oznámila otcovi spolu s tým, že má na uvedený účet zasílať mesačne 50,- Eur určené na tvorbu úspor maloletej. Z uvedeného je možné podľa odvolacieho súdu dôvodne usudzovať, že v súčasnosti je účet využívaný ako osobný účet maloletej s vydanou platobnou kartou, nie ako osobitný účet určený výlučne na sporenie. Pokiaľ však matka označila účet maloletej za účet sporiaci tým, že IBAN tohto účtu oznámila otcovi, bolo jej povinnosťou zabrániť maloletej nakladať s výživným určeným na tvorbu úspor bez súhlasu súdu. Na závere odvolacieho súdu nemení nič ani argumentácia matky o zasielaní finančných prostriedkov na tento účet ňou, alebo inými osobami. Dodáva odvolací súd, že z výpisov z účtu vyplýva, že na účet maloletej, ktorý bol pôvodne vedený v L. L., boli zasielané finančné prostriedky v minimálnych výškach (max. 10,- Eur) po určení výživného na tvorbu úspor inými osobami ako otcom iba výnimočne. Z výpisov z účtu, ktorý je v súčasnosti vedený v F. J., odvolaciemu súdu vyplynulo, že neboli na účet maloletej zasielané finančné prostriedky inými osobami, iba otcom maloletej.

18. Z vyššie uvedených skutočností, odvolací súd dospel k záveru, že samotná existencia zákonného zákazu nakladania s prostriedkami v prejednávanej veci nie je dostatočná na ochranu účelu, ktorý bol sledovaný rozdelením výživného na výživné bežné, a to, ktoré je určené na tvorbu úspor. Vzhľadom na to, že výživné určené na tvorbu úspor je z účtu maloletej priebežne mierané, existuje reálne riziko, že účel výživného na tvorbu úspor bude úplne zmarený. Preto bolo, podľa názoru odvolacieho súdu, potrebné nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým sa matke výslovne zakáže disponovať s finančnými prostriedkami na účte maloletej zriadený v F. J., M., so sídlom I. E. X, XXX XX J., K.: XX XXX XXX, IBAN: L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Takýto zásah odvolací súd považuje v súlade s účelom neodkladného opatrenia, ktorým je rýchla a efektívna ochrana práv účastníkov konania, najmä práv maloletého dieťaťa a zároveň za dostatočnú. Je nepochybné, že zachovanie finančných prostriedkov na účte pre budúce potreby maloletej je v jej najlepšom záujme. Bežné potreby maloletej sú pritom kryté bežným výživným, ktoré otec riadne platí k rukám matky, preto obmedzenie možnosti disponovať s prostriedkami určenými na tvorbu úspor nijako nezhoršuje zabezpečenie bežných potrieb maloletej.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne rozhodnutie potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko neboli zistené dôvody pre iné rozhodnutie v zmysle § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).